

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy

Ústav etnologie

Celetná 20
116 42 Praha 1
Tel.: +420 221 619 622, 625
E-mail: Leos.Satava@ff.cuni.cz

vyjádření k dizertační práci:

Adam Horálek

Etnicita Číny – kdo je Hui a kdo je Dungan?

Dizertační práce A. Horálka je do značné míry ojedinělá jak širí záběru, tak i detailností svého zpracování.

Autor navíc v textu zdařile propojuje obory svého studia a zájmu – tj. etnologii, sinologii a (v menší míře) i geografii, resp. kartografii. Výslednou podobu dizertace je tak možno označit za koncepčně velmi dobře promyšlený a odborně zdařile zvládnutý intelektuální výkon.

Vysoce poučená a informativní je již vstupní, teoreticky orientovaná část „Etnicita jako sekundární identita“, zaměřená na obecnou problematiku etnicity a nacionalismu. Je možno konstatovat, že A. Horálkovi se zde podařilo vytvořit zřejmě nejpregnantnější komprimované, vysoce aktuální shrnutí uvedené problematiky v rámci současného kontextu českých společenských věd. Není náhodou, že text má být publikován samostatně v impaktovaném periodiku Český lid.

Ve vlastních částech textu, tj. „Etnicita Číny“ a „Kdo je Hui a kdo Dungan?“ pak autor aplikuje výše zmíněné teoretické poznatky na užší čínskou problematiku a dále na případovou studii konkrétního etnika. Přitom vykazuje vysokou poučenost již existujícími texty a materiály a prokazuje znalost minulých i současných paradigmat. Zdůraznit je třeba překročení popisného, „pozitivistického“ způsobu psaní směrem k výrazně aktuálnímu analyzujícímu a interpretačnímu rámci; přitom však autor nepodléhá ani přehnané módně „postmoderní“ optice a jejímu diskurzu.

Horálek navíc na řadě míst výše zmíněnou problematiku inovativně rozvíjí a vytváří nejen vlastní postoje a teze, ale přímo osobitou, dobře podloženou a zdůvodněnou koncepci či přímo „filozofii“ náhledu na současné podoby fenoménu etnicita oscilující mezi jeho primordiální a konstruktivistickou podobou. Je to právě zmíněný přesah, který jeho text posouvá za rámec pouhé další „etnické studie“.

Ocenit je třeba i formální rovinu práce, jdoucí daleko za běžný průměr: tj. exaktní výrazivo, zvládnutá terminologie, vhodně používaný jazyk apod.

Shrnutí: Studie A. Horálka „Etnicita Číny – kdo je Hui a kdo je Dungan?“ vznikala systémově, s výrazným osobním nasazením.. Autor se ve zvolené tematickém terénu pohybuje zcela suverénně. Ve své práci obsáhl velké množství (systematicky i empiricky ověřených a doložených) aktuálních poznatků, jež jsou i dovedně analyzovány a interpretovány – svou výpovědní hodnotou tak přesahují pouhou dokumentační rovinu. Plně prokázal své schopnosti nejen při práci v terénu, sběru dat a jejich analýze a interpretaci, ale i v orientaci v relevantní literatuře a dalších informačních zdrojích.

Dizertační práci A. Horálka je tak možno plně doporučit k obhajobě.

Praha 24.7.2011

Prof. PhDr. Leoš Šatava, CSc.

Studie Ľ. Kollárové „Identita a jazyk oboch hlavných zložiek novozélandskej spoločnosti“ vznikala systémovú, s nevšedným osobným nasazením a ve výrazném mezinárodním kontextu. Autorka se ve zvolené tematické krajině pohybuje zcela suverénně. Plně prokázala své schopnosti nejen při práci v terénu, sběru dat a jejich analýze a interpretaci, ale i v orientaci v relevantní literatuře a dalších informačních zdrojích.

zejména opakovaným pobytem autorky na Novém Zélandě a to přímo v maorských akademických, aktivistických i dalších centrech a sférách. Právě osobní nasazení Ľ. Kollárové a její aktivita v rámci zúčastněného pozorování, realizace velkého počtu interview (včetně jejich nelehkého přepisu) stojí v základech mimořádně objemné sumy shromážděného materiálu s tematikou současného postavení maorské populace a jejich (etnicko-jazykových, ale i politických aj.) snah.

Sebraný materiál (jenž má sám o sobě výraznou dokumentační hodnotu) pak autorka analyzuje a interpretuje; přitom vykazuje výraznou poučenost i z děl stěžejních textů teoretiků problematiky etnicity a nacionalismu, resp. etnojazykových revitalizačních hnutí. Práce je rozdělena do čtyř hlavních tematických celků (etnická a kulturní identita; etnické vztahy; jazyk a jeho role; biculturalismus); na konci každého z nich následuje dílčí mezishrnutí. Zvolená struktura výrazně napomáhá zpřehlednění jednotlivých tematických okruhů a zjištěných závěrů; na druhé straně se však jmenované okruhy zčásti překrývají a zmíněná metoda tak místy vede k určité multiplikaci informací a sdělení.

Celkově je dizertační práci Ľ. Kollárové možno označit jako zdařilý, v českém společenskovědním kontextu mimořádně detailní a sofistikovaný monografický text na zvolené téma. Pouze naznačeny či zcela stranou zůstaly některé roviny (kupř. fenomén reálnosti či konstruovanosti maorských „tradic“; eventuální zneužívání pozice „domorodého obyvatelstva“ apod.); důkladné a nepovrchní zpracování těchto rovin by již ale přesahovalo možnosti dané rozměrem dizertační práce.

Studie Ľ. Kollárové „Identita a jazyk oboch hlavných zložiek novozélandskej spoločnosti“ vznikala systémovú, s nevšedným osobným nasazením a ve výrazném mezinárodním kontextu. Autorka se ve zvolené tematické krajině pohybuje zcela suverénně. Plně prokázala své

schopnosti nejen při práci v terénu, sběru dat a jejich analýze a interpretaci, ale i v orientaci v relevantní literatuře a dalších informačních zdrojích.

Dizertační práci E. Kollárové je tak možno plně doporučit k obhajobě.

Praha 28.3.2010

Prof. PhDr. Leoš Šatava, CSc.